

Liber

Constat dū etiā quattuor parallelli minores scz duo tropici et parallelli arctici et parallellus antarcticus distinguit in celo quinque zonas siue regiones. vii Virgili i geor.

Quinq̄ tenent cēlum zonę quarum una corusco,

Semper sole rubens et torrida semper ab igni.

Distinguuntur etiam totidem plage in terra directe predictis zonis suppositae.
vnde Ouidius in primo metamorphoseos.

Totidemq̄ plage tellure premuntur,

Zonarum que media est non est habitabilis estu,

Hix tegit alta duas; totidem inter utrasq̄ locauit,

Temperiemq̄ dedit mixta cum frigore flamma.

Illa igitur zona que est inter duos tropicos dicitur inhabitabilis; propter calorē solis discurrentis semper inter tropicos. Similiter plaga terre illi directe supposita dicit inhabilis; propter calorē solis discurrentis super illam. Ille vero due zonęq̄ circumscribuntur a circulo arctico et circulo antarcticō/circa polos mundi, inhabitabiles sunt, propter nimia frigiditatem, quia sol ab eis maxime remouetur. Similiter intelligendū est de plagiis terre illis directe suppositis. Ille autem due zone, quarum una est inter tropicū estiualement et circulum arcticū; et reliqua/que est inter tropicū hyemalem et circulum antarcticū; habitabiles sūt et temperate, caliditate torride zonę existente inter tropicos et frigiditate zonarum extremarum, que sunt circa polos mundi. Idē intellige de plagiis terre illis directe suppositis.

Parallellus circul⁹ est q̄ quoquo versus oīs ex parte alteri circulo equidistant; vt circulus arctic⁹ parallellus est circulo cācri/equatori/ circulo brume/et antarcticō. Et sunt quos parallelli insphera signati: q̄ sunt circul⁹ arctic⁹/circulus cancri/ equator/ circul⁹ capricorni/ et circulus antarcticus: quarum quattuor minores arctic⁹/cancri/capricorni/ et antarctic⁹/pisterint distinguuntur quinq̄ celi zonas.

Esso ergo adiecte figure Apolus insidi. b. et c circulus boreus. d. e. circulus cancri. f. g. circulus brume. h. l. circulus antarcticus. I. vero polus noctis atq̄ astronomicus. Erit prima zona scz borea/ arctica q̄ totū inter b. a. c. interceptum spaciū: que cōtinuo frigore rigens inhabitata est: secunda erit totū inter b. c. et d. e. interceptum spaciū: temperata atq̄ habitabilis: tertia erit totū inter d. e. f. g. interceptum spaciū: feruore male legrebus habitabilis. sol enī illic sedm lineā g. d. (que nobis eclipticam designat) assidua volubilitate gyros ducentū suo feruore eis reddit inhabitata. Quarta est totum inter f. g. et h. l. interceptum spaciū: temperata atq̄ habitabilis: si aquarum vastitas/ et altera celi facies id impune sinat. Quinta est totum inter h. l. l. interceptum spaciū frigore semper horribilis atq̄ inhabitata. Et cū dicimus aliquam celi zonam aut habitatam/ aut inhabitatam; hanc denominationā simili zona terre illi celi plage subiecte intelligi volum⁹. Et cū habitatam aut habitabile dicimus; bene et facile habitabilem: cum autem inhabitatam inhabitabilemque egre/difficileq̄ habitabilem intelligimus. sunt enim qui existam torridamq̄ zonā nūc habitat multa. Et hec quinq̄ zones sumpta sphera facile conspicuntur. Cetera autem littere intellectui peruvia sunt.

Conclusio Astronomice de spera secundi finis.

Tertius liber de ortu et occasu signorum: de diuisitate dierum et noctium/ et de diversitate climatum: et primo de ortu et occasu Cosmico/Chronicō/et heliacō, hoc est mundi temporalis et solari.

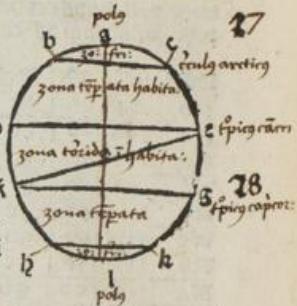
Lap. primum.

Signorum autem ortus et occasus dupliciter accipitur, quoniam quantū ad poetas, et quantum ad Astronomos. Est igitur ort⁹ et occasus signorum/ quo ad poetas triplex, scilicet cosmicus, chronic⁹, et heliac⁹. Cosmicus enim ortus siue mūdanus est, quando signū vel stella supra horizontem ex parte orientis de die ascēdit. Et licet inqualibet die artificiali sex signa sic oriātur, tamen auctoritatis signū illud dicitur cosmice oritur/ cum quo et in quo sol maneat ortus. Et his ortus proprius et principalis et quotidianus dicitur. De hoc ortu exemplum in georgicis habetur, ubi docetur ratio fabarum et milii in vere, sole existente in taurō sic. Landidus auratis aperit cum cornibus annū Taurus, et aduerso cedēs casis occidit astro. Occasus vero cosmicus est respectu oppositiōis, scz quādo sol ort⁹ cum aliquo signo, cuius signi oppositū occidit cosmice. De hoc occasu dicit in Geor-

Parallellus circulus

Quinq̄ zonarū celestī declaratio

Liber III.

dicit in Georgicis, ubi docet satio frumenti in fine autunni sole existente in scorpione, qui cum oriatur cum sole, tauri signi eius oppositum, ubi sunt pleyades, occidit: sic. Ante tibi eoc atlantides abscondantur. Debita quod sulcis committas semina. Chronicus ortus siue temporalis est, quando signum vel stella post solis occasum supra horizontem ex parte orientis emerget chronice, scilicet de nocte: et dicit tempore mathematicorum nascitur cum solis occasu. De hoc ortu habemus in Quidio de poto, ubi queritur mora exili sui dicens: Quatuor autunos pleyas orta facit. Significans quatuor autunos quatuor annos transisse postquam missus erat in exilium. Sed Virgilius voluit in autuno pleyades occidere, ergo contraria videtur. Sed ratio huius est, quod secundum Virgilium, occidunt cosmice, secundum Quidiu, orientis chronice, quod bini potest contingere eodem die. Sed differenter tamquam quod cosmicus occasus est respectu temporis matutini, Chronicus vero ortus respectu vespertini est. Chronicus occasus est respectu oppositionis. Heliacus ortus siue solaris, est, quando signum vel stella videri potest per elongationem solis ab illo, quod prius videri non poterat solis propinquitate. Exemplum huius ponit Quidius in libro de fastis sic: Jam leuis obliqua succedit aquarii verna. Et Virgilius in Georgicis: Enosias ardentes descendet stella corone. Quae iuxta scorpione existens non videbatur, dum sol erat in scorpione. Occasus heliacus est, quando sol ad signum accedit, et illud sua presentia et luminositate videri non permittit.

1. **Ortus cosmicus** et mundialis dicitur: est ascensio signi aut stelle de die super horizontem: die autem hic est a morta nuncupamus, quod sol super hemisphaerium nostrum ferensque dies artificialis inferius vocabitur. Et id signum quod mane cum sole in nostrum cōscendit sensim eleuat hemisphaerium; maxime et excellētia quadam cosmice oritur dicitur. ut in veris initio aries est statim cācer, autūnū chele, in initio brumae capricornus.
2. **Occasus cosmicus** est descentio signi aut stelle sub nostrum horizontem: dum sol nostri occupat hemisphaerium, et id maxime cosmice occidere dicimus, quod sole dilucido sensim ex oriente parte emergente, continuo pronum abit in occasum, ut in veris initio chele est statim egoceros, autūnū aries, brumae cancer. sunt enim hec illis signis opposita, que maxime in eorum temporum initiis cosmice prius orti dicebantur. et de hoc ortu occasus signe est hoc Virgilii Georgicon.

Vere fabis satio summa te quoque rededica putres

Accipunt sulcis et milio venit annua cura:
Candidus auratis aperit cum cornibus annum
Taurus et aduerso cedens canis occidit astro,
At si tritice am messem/ robustaque farra
Exerebis humum solis instabis aristis,
Ante tibi eoc atlantides abscondantur;
Enosias ardentes decedat stella corone;
Debita quod sulcis committas semina;

Inuitę properes anni spem credere terre.
Quattuor temporum anni initia media ac fines, tum in mensibus, tum in signis celestibus:
hac formula deprehenduntur

Principis	Meditiū	Finis	Tempora	Principium	Meditiū	Finis	
Mare	Apr.	May	Mer	Aries	Taurus	Gemini	
Jun.	July	Aug.	Sept.	Cancer	Leo	Virgo	
Sept.	Octob.	No.	Autumnus	Libra	Scorpius	Sagittarii	
Dicemb.	Jan.	Febr.	Novemb.	Capricorni	Aquarius	Pisces	

3. **Ortus chronicus**, qui et temporaneus dicitur, est ascensio signi aut stelle super horizontem post solis occasum, nam enim tempore, quod a crepusculo vespertino principium sumus, mathematici videntur: non qui Arithmetici, Musici, Geometrici, Astronomici dignitatem profertur, sed quos venios veneficosque nuncupamus; quibusque veneficis sagisque mulieribus maxime infamis Tessalia fuisse legitur, quamleque Lycens qualeque rededam his verbis singit Quidius.

Hinc omnes noctis adeste
Quorum opescum volvi (ripis mirantibus) amnes

In fontes rediter suos, concuscas fisto,
Statua concutio, cantu fratre nubila pello,

Mobilaque inducos, ventos abigoque vocoque,

Uper eas rumpo verbis et carmine fauces;

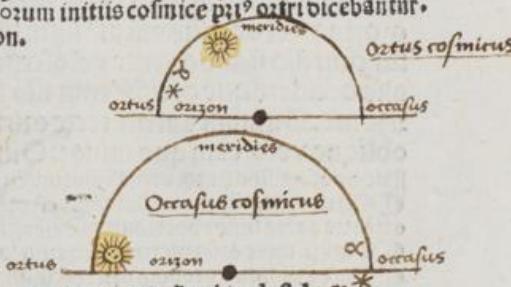
Vinacque sara sua conuulsaque robora terra,

Et silvas moueo, ubiqueque tremiscere montes;

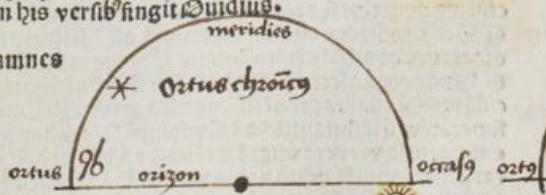
Et mugire solum manusque exire sepulchris.

Et signiores poete dānu calamitasque insinuare volentes, ad id exprimēdū hoc ortu quod si fausto vtebātur.

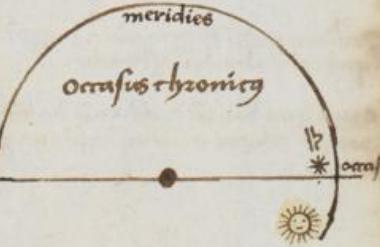
Et hoc quoque ortu non nescius Hasofsi exiliū infelicē et nullo tempore revocatā morā his verbis deplorat

Ortus cosmicus

Ortus chronicus

Liber

Sed memor vnde abis, qrozo lucunde sodalis

Accendant nostris seuq; arma malis.

At careo vobis scithicas vetrus in oras;

Quattuor autumnos pleias orta facit.

Pleiades enim sunt septem stelle tauri, et atlaticae dicuntur; quod est in cosmico mundano ortu fere me-
dio veris oriuntur; sed ortu chronicis fere in medio autunni; a septem atlaticis filiabus haec nostra sortitur. Electra/
Alcione / Celeno / Merope / Astrophoe / Tagete / Maia. Nec hoc mirum quod fuerunt enim Atlas / Mercurius
trifinegisti atlaticus nepos / insignis astronomi / et ferme eius artis repertores, qui nostra sideribus fecerunt,
que adhuc obseruat posteritas; ut par est credere medicorum opifereorum artis primos repertores suis fecisse
nostra rebus; quod tamen singulariter inquit Quidius / pleias orta; ea singulari insignes appellatio Maia
intelligamus; que ob honorem mercurii pleiados nomine sibi peculiariter vendicat ac asciscit.

Occensus chronicus est descendens signi aut stelle sub horizontem post solis occasum.

Heliacus ortus est signi solaris; est cum signum aut stella a radiis solis emergens ictipit apparere; quam propter sol
sternita vicinitas videtur non sinebat. signum enim lumineum offuscat / videtur non sumittit.

Heliacus occidens est cum prius astru aut stella videtur; haudquam amplius videtur sinistri solis vicina, ut in
coitu solis et lune contingit lunam non videtur. Astrum nostrum celeste imaginem signumque celeste comprehendit. Et hi
tres ortus / occasus modis / et grecis vocabulis / cosmos / chronos / et helios, qui sunt mundus / tempus / solis nostra
sumunt: poeticius dicunturque poetae frequentius illi utratis. idcirco nichil mirum videtur debeatisti poetarum adducere
de carmine seorum hoc in loco in regis sua sum plurimum suffragium vixi. nunc autem ad cetera transeamus.

De ortu et occasu signorum secundum astrologos. Cap. secundum.

Sed de ortu et occasu signorum, put sumunt astronomi, et prius in sphera recta. **S**cinduntur est, quod tam in sphera recta quam obliqua ascendit equinoctialis circulus semper uniformiter
scilicet in temporibus equalibus equales arcus ascendunt. motus enim celorum uniformis est, et an-
gulus quem facit equinoctialis cum horizonte obliquus, non diversificatur in aliquibus horis. Par-
tes vero zodiaci non de necessitate habent equales ascensiones in virtutibus spherae; quod quanto
aliqua zodiaci pars rectus ortus; tanto plus temporis ponitur in suo ortu, huius signum est; quod
sex signa orientis in longa vel brevi die artificiali; similiter et in nocte. **M**otandus igitur
est ortus vel occasus alicuius signi, nichil aliud est, quam illa pars equinoctialis ortus; quod ori-
tur cum illo signo oriente vel ascendentem supra horizontem, vel illa partem equinoctiali-
bus occidere, que occidit cum illo signo occidente; id est tendente ad occasum sub ho-
rizonte. Signum autem recte orti dicitur, cum quo maior pars equinoctialis ortitur;
oblique vero, cum quo minor. Similiter etiam intelligendum est, de occasu.

Hic de ascensione atque ortu signorum cuius presertim astronomi principia cura est, crequitur autor.

Ortus ergo astronomicus signi est, ortus est signum ex parte equatoris circulique yna cum signo ex 8
orientis parte super horizontem emergit; et hoc pacto de ortu partis signi dicatur.

Signum recte orti dicitur, quo cum maior pars equatoris ortitur; et ita de parte signi dicatur.

Signum oblique pronus orti dicitur, quo cum minor pars equatoris ortitur; et ita quoque de parte signi dicatur.

Occonus astronomicus signi est descendens eius partis equatoris ex parte occidentis; que cum si-
gnum precepit pronaque teundit sub occulum: qui et bifarians dividitur in rectum scilicet et primum.

Occonus signi recti est, quoties maior pars equatoris prima cum eo simul occidit, tenditque sub occasum.

Occonus vero signi primum obliquus est, quoties equatoris portionem minor sub horizonte simul yna cum signo demergit. Et intelligi maior portio equatoris cum signo aut orti aut cadere quoties plus
30 gradibus equatoris cum signo autem emergunt aut decidunt. Et contra minores si pauciores zodiaci
cum eo orientantur occiduntur; et hoc pacto de occasu partium intelligere facillimum est. Et de
huiusmodi ascensionibus aduertende sunt non nullae regulae quas auctoris littera continet.

Prima est, equinoctialis circulus tam in sphera recta quam declinatio regularis uniformiter ascendit; ita ut
in temporibus equalibus continuo equeles arcus / portionesque cōscēdēt: quo sit, ut cum in omni horizonte 24 horas
internas, cōpletā cōtūs circuitus revolutione cōtineat; in via ergo qualibet hora cōtinuo cōtūs 15
gradus emergit: fit iterum cum horizon rectus omnes arcus diurnos ubi ynis gentium equa partitione cum no-
cturnis equat, ut sex cōtūs signa (hoc est gradus 180) duodeci horas interterialla in suo ortu p̄ficiat.

Seconda, zodiacus circulus uniformiter ascendit neque in sphera recta quod neque in obliqua, sed quā portio 30-15
zodiaci rectior ascendit, tāto aplice tāto moza suis ortus cōficit; et cōtūs primus obliquus tāto contractior.

Terde cognoscere prōptū cōp̄tū obliquū horizonte habētibus; que recte que p̄ne signa orti ac-
cidat. Nam cum illis prop̄pissimis artificiis (quā moram solis sup horizonte mēcupam) 12 horas
superet, ut quod habitabit ad Lynos, a sole subeunte cancerū cōtingit, sex signa illa die sup horizontem
emergentia / ut recta orientis pronaque cadat necesse. Et ut esto, verbi causa, illorū dies lōgissima 16 hos
rurū spacio distēta nobis Parisiā accadēta colētū accidentit. Cum enī in toto illo 16 horas in-
tervallo solū sex signa zodiaci sunt: cancer / leo / virgo / libra / scorpius / sagittarius / capricornus / aquarius
super horizonte, et in 12 horas in intervallo tāto equatoris signa cōscēdantur; ergo in 16 horas in intervallo
maior equatoris portio sex signa cum sunt zodiaci signis / oris. Recte igitur oris cancer / leo / virgo /
libra / scorpius / sagittarius, et in contractissima die, est sole subeunte brumalē / capricornis / circulū
que verbi causasit 8 horas, veniunt sex signa super horizonte, que sunt capricornus / aquarius /

pleiadem novā

Orsus chronicus

Orsus heliacus

Orsus heliacus.

Orsus signi astronomica

Signum recte orti.

Signum oblique orti

Occensus astronomica

Occensus rectus

Occensus obliquus

Regule. viij. - I.

Equinoctialis circulus uniformiter tāto in
sphera recta quam obliqua ascendit

II
Zodiacus neque in sphera recta neque obli-
qua uniformiter ascendit.

Quod signa horizonte obliquū habentia
recte a obliquo oriantur orti. d. m. p.

Liber.

piscis|aries|taur|et gemini. At i 8 horaz infuallo pauciora & signis ectoris orientis: oriuntur enim duaxat & tenuor: ergo capricornus aquari|pisces|aries|taur|gemini/oblique orium: nasci illis minor equatoris portio oritur; et hoc habitatibus ad cœlum: habitatibus ei ad egocerota/capricornius/oppositi eveniret. Et ea de rône/câcer/leo/þgo/chele/scorpi/et sagittari/recte orientia, pna/obliquaque decidunt: nam in tractissima nocte (ut verbi causa q 8 horarum est) quodammodo sole initia cancri subeunt pars syos accedit, & illa, signa occidunt: at soli ectoris ortu i illo 8 horaz iteruallo illis cooccidunt: cadunt igit pna/jilla signa. et eodem pacto ostendas capricornus/aquarius/aries/taurus/et gemini/occidere recte, & occidant in tractissimis lôgostimis nocte. Et quânis ocularis sphera inspectio ad hæc et sequentia rite intelligenda/ nonchil afferat pñdij: vir tu tanto ingento/tâg fabre facta inuenias; q arcu ascensionis tu parvulus magnorum discrimina satius apte mostret: quapropter, ut dilucidius oia pateat; sepius ascensionis tabule colludendê erunt: neq; pñtis introductionis officiis/pñd demonstrationis sustinet quo pacto signiferi circuiti in vitroz horizonte ascensionis in equalitate esse necesse est. et cetera id gen' sequentia, in unaquoque disciplina operæ pñcipli ducendâ est, illa sola tractari que in ea bene cognosci dephendit, valeant.

que sequuntur infra.

Meridi b dies

Apunctus orientis
 B punctus meridiei
 C punctus occidentis
 D punctus medi⁹ noctis
 a-eqnoctialis circul⁹.
 b-d-horizon rect⁹/habitatus in terra sub punto
 a. et sub puncto c.

media v nox.
 Horizon vero obliquus/vbi
 alibi designabitur per li-
 neâ quâcubus inter c. b. et
 a. diacentem: utidē et per
 quâcubus aliâ inter
 a. b. et c. d.

ci

Tabula ascensionū rectarum habitatiū sub Äquatore.

17.

Ci^hec tabula est ascensionū rectarum habitatiū sub Äquatore, Lutus p̄mia numerorum linea īsinistra collocata habyno ad triginta et unū usq; procedēs grad⁹ signorum zodiaci declarat. Cetero autē lignea leua extrofū tendentes; gradius eqitoris coascēdentes monstrant.

	Aries	Taurus	Gemini	Lancer	Leo	Virgo	
	15	15	15	15	15	15	15
1	0	55	28	51	58	51	91
2	1	50	29	49	59	54	92
3	2	45	30	46	60	57	93
4	3	40	31	44	62	0	94
5	4	35	32	42	63	3	95
6	5	30	33	40	64	6	95
7	6	25	34	39	65	9	97
8	7	20	35	37	66	13	98
9	8	15	36	36	67	17	99
10	9	11	37	35	68	21	100
11	10	6	38	34	69	25	101
12	11	1	39	33	70	29	103
13	11	57	40	32	71	33	104
14	12	52	41	31	42	58	105
15	13	48	42	31	73	45	106
16	14	43	43	31	74	47	107
17	15	39	44	31	75	52	108
18	16	35	45	31	76	57	109
19	17	31	46	32	78	2	110
20	18	27	47	33	79	7	111
21	19	23	48	33	80	12	112
22	20	19	49	34	81	17	113
23	21	15	50	35	82	22	114
24	22	12	51	36	83	27	115
25	23	9	52	38	84	39	116
26	24	6	53	40	85	38	118
27	25	3	54	42	86	43	119
28	26	0	55	44	87	48	120
29	26	57	55	46	88	54	121
30	27	54	57	48	90	0	122
	Libra	Scorpius	Sagittari⁹	Capricorn⁹	Aquarius	Pisces	
1	180	55	208	51	238	51	271
2	181	50	209	49	239	54	272
3	182	45	210	46	240	57	273
4	183	40	211	44	242	0	274
5	184	35	212	42	243	3	275
6	185	30	213	40	244	6	275
7	185	25	214	39	245	9	277
8	187	20	215	37	245	13	278
9	188	15	216	36	247	17	279
10	189	11	217	35	248	21	280
11	190	6	218	34	249	25	281
12	191	1	219	33	250	29	283
13	191	57	220	32	251	33	284
14	192	52	221	31	252	58	285
15	193	48	222	31	253	43	286
16	194	43	223	31	254	47	287
17	195	39	224	31	255	52	288
18	195	35	225	31	256	57	289
19	197	31	226	32	258	2	190
20	198	27	227	33	259	7	291
21	199	23	228	33	260	12	292
22	200	19	229	34	261	17	293
23	201	15	230	35	262	22	294
24	202	12	231	36	263	27	295
25	203	9	232	38	264	33	296
26	204	6	233	40	265	38	298
27	205	3	334	42	266	43	299
28	205	0	235	44	267	48	300
29	206	57	236	46	268	54	301
30	207	54	237	48	270	0	302

Tabula ascensionū obliquarū Septimi climatis.

Aries		Taurus		Gemini		Cancer		Leo		Virgo	
		15	25	15	25	15	25	15	25	15	25
1	0	28	15	23	34	26	62	13	99	25	140
2	0	58	15	56	35	12	63	20	100	46	141
3	1	25	16	29	35	58	64	27	102	6	143
4	1	53	17	2	36	45	65	35	103	27	144
5	2	22	17	35	37	33	66	45	104	48	145
6	2	50	18	9	38	22	67	51	106	9	147
7	3	19	18	43	39	12	69	1	107	30	148
8	3	48	19	18	40	1	70	11	108	52	150
9	4	17	19	52	40	51	71	22	110	13	151
10	4	55	20	27	41	41	72	34	111	35	152
11	5	15	21	2	42	32	73	45	112	57	154
12	5	44	21	38	43	24	74	59	114	19	155
13	6	13	22	14	44	17	76	12	115	41	156
14	6	42	22	51	45	11	77	26	117	3	158
15	7	11	23	28	45	6	78	40	118	26	159
16	7	40	24	6	47	1	79	55	119	48	160
17	8	10	44	45	47	57	81	10	121	10	162
18	8	39	25	23	48	53	82	26	122	32	163
19	9	9	26	2	49	50	83	42	123	54	165
20	9	39	26	41	50	48	84	59	125	17	166
21	10	9	27	21	51	47	86	16	126	40	167
22	10	42	28	2	52	47	87	34	128	3	169
23	11	10	28	42	53	47	88	51	129	26	170
24	11	41	29	23	54	48	90	9	130	49	171
25	12	12	30	4	55	49	91	27	132	11	175
26	12	43	30	45	55	51	92	45	133	34	176
27	13	19	31	29	57	54	94	6	134	56	177
28	13	45	32	12	58	58	95	25	135	18	177
29	14	18	32	56	60	2	96	45	137	40	178
30	14	50	33	41	61	7	98	5	139	2	180
		Libra		Scorpius		Sagittarii		Capricorni		Aquarius	
1	181	21	222	20	263	15	299	58	327	4	345
2	182	43	223	42	264	35	301	2	327	48	346
3	184	4	225	4	265	54	322	6	328	31	346
4	185	26	226	26	267	14	303	9	329	14	347
5	186	48	227	49	268	33	304	11	329	56	347
6	188	9	229	11	269	51	305	12	330	37	348
7	189	31	230	34	271	9	306	13	331	18	348
8	190	52	231	57	272	26	307	15	331	58	349
9	192	14	233	20	273	44	308	15	332	39	349
10	193	36	234	43	275	1	309	12	333	19	350
11	194	57	236	6	276	18	310	10	333	58	350
12	195	19	237	28	277	34	311	7	334	37	351
13	197	41	238	50	278	50	312	5	335	15	351
14	199	3	240	12	280	5	312	59	335	54	352
15	200	25	241	34	281	20	313	54	336	32	352
16	201	47	242	57	282	34	314	49	337	9	353
17	203	9	244	19	283	48	315	45	337	45	353
18	204	31	245	41	285	1	316	36	338	22	354
19	205	53	247	5	286	14	317	28	338	58	354
20	207	15	248	25	287	26	318	19	339	33	355
21	208	37	249	47	288	38	319	9	340	8	355
22	209	59	251	8	289	49	319	59	340	42	356
23	211	21	232	30	290	59	320	48	341	17	356
24	212	43	253	51	292	8	321	38	341	51	357
25	214	6	255	12	293	17	322	27	342	25	357
26	215	28	256	33	294	25	323	15	343	58	358
27	216	50	257	54	295	35	324	2	343	31	358
28	218	13	259	14	296	40	324	48	344	41	359
29	219	55	260	35	297	47	325	34	344	37	359
30	220	38	261	55	298	53	326	19	345	10	360

Hec tabula
la est ascensio
nū obliquarū
septimi climati
titudinē 48
graduū, in q
latitudine fe
re sita ē Russ
ia. Et a
cedēt tabu
le ascensōib
sunt animad
uertenda.

Liber

CEt est sciendum, q̄ in sphera recta quarte zodiaci inchoate quattuor punctis; duob⁹ scilicet solsticialibus et duobus equinoctialibus, adē quantur suis ascensionibus. id est, quantum tempus consumit quarta zodiaci i suo ortu; i tanto tempore quarta equinoctialis illi conterminalis peroritur; sed tamen partes illarum quartarū variantur, necq̄ habent egales ascensiones, sicut iam patet.

III.

**Quartas zodiaci a solstitialib⁹
equinoctialibusq; iūris i thōatos
i sphera recta suis eq̄ri ascēsib⁹**

Idem, p tabulas cognoscere.

Arietē i sphera recta obliq̄ oriri

Taurū itidem.

Siguloy gđū ascēsib⁹ ppire

Signum he	15	215	15	215	
Aries	27	54	Chelone	27	54
Taurus	29	54	Scorpius	29	54
Gemini	32	12	Sagittari⁹	32	12
Lancer	32	12	Capricorn⁹	32	12
Leo	29	54	Aquarius	29	54
Virgo	27	54	Pisces	27	54

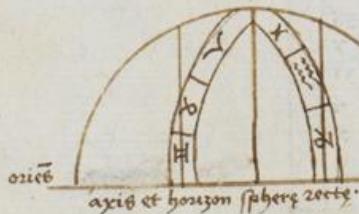
**Int̄o q̄p vniqđq; signū i utra
i sphera ascēdū dephendere**

Cet non modo id cognoscas, verā id de singulo q̄b⁹ gradu cognitu q̄b⁹ facilissimū est.

Cad ascensiones cuiuslibet gradus seorsū singulatim cognoscendas, capte ascēsiones erigente petiti grad⁹ regras; a qb⁹ subduc gradus 27 et minuta 54, et hoc pacto p̄fīr. et tot⁹ aries grad⁹ 30 i se p̄pler⁹, eq̄tois secū gradus 27 et minuta 54 coascēdū obtinet. Quo fit, vt aries in sphera recta minut⁹ obliquusq; oritur: itidē et arietis partes. Ad cognoscēdū quantum oriente tauro i equatoris cooris eadē in sp̄a, capte in calce tauri gradus 57 et minuta 48 ascēsiones. s. arietis et tauro respōdentes; a qb⁹ subduc gradus 27 et minuta 54 ascēsiones. s. arietis, et reliquē grad⁹ 29 et minuta 54 ascēsiones. s. tauri. Ut fit, vt sphera recta oblique taurū oriente habeat. Et hoc pacto ascēsiones geminorū/cācri/leonis et reliquorū sua serie sequētū signoz discernes, de singulo quoq; periculū sumere volēs, an recte, an secus oriat.

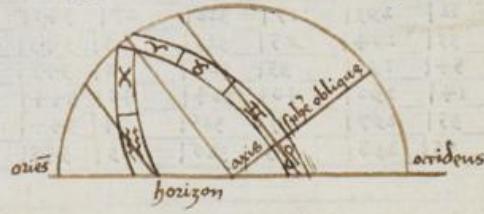
o o	120	215	S	120	215	S	120	215	S		
Aries	1	51	36	Gemini	2	8	48	Leo	1	59	36
Taurus	1	59	36	Lancer	2	8	48	Virgo	1	51	36

Cest enī regulaq; libet duo arcus zodiaci equalis et eq̄liter distantes ab aliquo quatuor p̄ictorū dictoriū, equalis habent ascēsiones: et hoc sequit⁹, q̄ signa opposita eq̄les habēt ascēsiones, et hoc est, qđ dicit Lucanus, loquēs de processu caronis in libyā, versus equinoctialem. Non obliqua meant̄ne tauro rectior exi, Scorpius aut aries do- nat sua tempora librē. Aut astrea iubet lentoſ descendere pisces. Par geminis chirōjet idem q̄ carcinos ardes, humidus egoceros; nec plus leo tollitur vīna. Hic dicit Luca nus, q̄ existentibus sub eq̄noctiali signa opposita equalis habēt ascēsiones, et occasū,

ocides

axis et horizon sphera recte.

oues

horizon

ocides

Opposito autē signorū habetur per hunc versū. Est lī. ari. scor. tau. sa. gemi. capri. cā. a.le. pis. vir. Et est notandum quod nō valet talis argumentatio. Iste duo arcus sunt equa-les et simul incipiunt orientem semper maior pars orientis de uno quod de reliquo, ergo ille arcus citius peroritur cuius maior semper oriebat. Instatia huius argumentationis manifesta est in partibus predictarū quartarū: si enim sumat̄ quarta pars zodiaci, quod est a principio arietis usque ad finē geminorum; semper maior pars oritur de quarta zodiaci, quod de quarta equinoctialis sibi cōterminali, et tamen ille due quartē simul perorunt. Idē intellige de quarta zodiaci, quod est a principio librae usque in finē sagittarii. Itē si sumatur quarta zodiaci, que est a principio cancri usque in finē virginis; semper maior pars orientis de quarta equinoctialis, quod de quarta zodiaci illi cōterminali, et tamen ille due quartē simul perorunt. Idē intellige de quarta zodiaci, quod est a primo punto capricorni usque in finē pisces. In sphera autē obliqua siue declinata duæ medietates zodiaci ad equatoris suis ascensionibꝫ. Medietates dico, que sumunt̄ a duobus pūctis equinoctialibꝫ, quia medietas zodiaci, que est a principio arietis usque in finē virginis, oritur cū medietate equinoctialis sibi cōterminali, similiter alia medietas zodiaci oritur cum reliqua medietate equinoctialis. Par-tes autē illarū medietatū variant scđm suas ascensiones: quoniam in illa medietate zodiaci, que est a principio arietis usque in finē virginis, semper maior pars oritur de zodiaco, quod de equinoctiali, et tamē ille medietates simul perorunt. Ecōuerso contingit in reliqua medietate zodiaci, que est a principio librae usque ad finem pisces; semper enī maior pars oritur de equinoctiali, quod de zodiaco, et tamē ille medietates simul peroruntur. Unde hic patet instantia facta manifestior contra argumentationem superius dictam.

24. **C**larec regularum, quarta in ordine haud iniuria ponit potest.

In sphera recta singuli quicquid duo arcus equales, et pūctis equinoctialibꝫ aut eorum alteri equidistantes, equas habent ascensiones. Itē singuli quicquid duo arcus equales, et pūctis solstitialibꝫ, aut eorum alteri equidistantes, quas habent ascensiones, sed a parte ad primā sequit̄, dico ergo, pisces et virginis, et equidistantia punctis equinoctialibꝫ (hoc est initium arietis et chelarū) iuxta datā regulā, equas in sphera recta feruare ascensiones; ita quoque et partes partibus, ut primus gradus pisces primo virginis, et secundus secundo; et hunc in modum deinceps adiuicē equātur: et eodē iure aquarii et leonis suarū adiuvicē partū, que habent ascensiones similiter quoque de capricorno et cancerō, de sagittario et geminis, scorpiōne, et taurō, libra et ariete, dicendū est. Merū et exeadē regula, pisces et aries, equas ha-vent ascensiones; et alteri punctorum equinoctiorum, equidistantes, et equali enī interūlo ab initio equi noctis verni se iuncta sunt) et partes partibus, sed initiales quidem yni finalibus alterius, et eodem iure aquarius taurō, capricornus geminis, sagittarius cancerō, scorpius leoni, et libra virginis, ascen-dendo coequantur, equidistantes enim ab altero punctorum equinoctialium.

25. **E**t signa que in sphera recta equaliter ascendunt, haec subiecta formula dep̄rehenduntur.

III

In sphera recta singuli duo arcus equas habent ascensiones.

Que signa in sphera recta eō ascēdū

Aries	Taurus	Gemini	Sed et adiectum est secundā regule par-
Libra	Scorpius	Sagittarius	ticulam ex prima pendere; si enim aliis
Pisces	Aquarius	Capricornus	mas geminos et sagittarium, que a solis
Virgo	Leo	Cancer	strialibus punctis equidistantes, hic a bru-

malū, ille vero ab estiū, plane intuerere, eadem a punctis equinoctialibus equidistantia. Iudicem, si ini-
mas geminos et cracriū solstitiali estiū eō distātē; eadē ab arietis et chelarū initialibꝫ pūctis quā pūcta
dicūt eō noctialia, eō distabūt, et hēc ex tabula ascensionū rectarū facile dep̄rehēdas; et formule principiū
quo pacto hic p̄quiras; hic subiecta formularū est, et si liber et arcus magni et parvū eōlītate videas, aut absol-
utas. Ar. L. Ascensiones. Pi. Vir. TAU. Sc. Ascensiones. Le. Aq. Be. Sa. Ascensiones. Lan. Capri.

15	15	20	15	15	20	15	15	20	15	15	20	15
1	0	55	30	1	0	57	30	1	1	15	30	
2	1	50	29	2	1	55	29	2	2	12	29	
3	2	45	28	3	2	52	28	3	3	17	28	
4	3	40	27	4	3	50	27	4	4	22	27	
5	4	35	26	5	4	48	26	5	15	27	26	
6	5	32	25	6	5	46	25	6	9	33	25	
7	6	29	24	7	6	45	4	7	7	39	25	
8	7	20	23	8	7	43	23	8	8	43	23	

26. **A**uctor etiam erat regula intulit signorum oppositorum in sphera recta equas esse ascensiones: et opti-mo quidē iure, nam hec quecumque recipiens, a punctis equinoctialibus eō distare reperiens, et signa opposita semper sexsignorum interūlis hemiciclo, distātia secesserunt, que subiecta formula declarat.

Liber

Aries	Taurus	Gemini	Cancer	Leo	Virgo
Libra	Scorpius	Sagittarius	Capricornus	Aquarius	Pisces

Argumenti aucto^ris i^textu dilutio. **C**Instinctu, quā auctor diluit, nō est cognitu difficultis; nec ex tabula^r superiorib^r diffinitionib^r veritate elicer edificile modo intellexeris, ybi in littera vocabula hec^r oīrūt/ orēb^r/ orērūt/ habē turj^r hōz loco aptissime esse intelligenda sunt; pero^r tēsūt, alioquin falsa plerūq^r su- merentur, nisi sc̄p^r ascensionū ratione ex quart^r principio habitat et hec facili^r sunt^r in q^b poti^r cōmu- nis/ logica^r phātasia est/ q^b astronomico cōtēplatione/ ambigua intelligētia/ difficultas^r ingruat.

CArcus aurē/ qui succedūt arietū vsc^r ad finē virginis/ in sphēra obliqua, minūtū ascē- siones suas supra ascensiones corundē arcū in sphēra recta: quia minus orū de equinoctiali. Et arcus/ qui succedūt librē vsc^r ad finē pisicū/ in sphēra obliqua; augent ascē- siones suas supra aſcētū deg eorūdē arcū in sphēra recta: quia plus orū de eqnoctiali. Augēt dico, secundū tantā quantitatē in quā arcus succedentes arietū minūtū. Ex hoc patet, q^b duo arcus equales et oppositi in sphēra declīu/ habent ascēsiones suas iū- cetas/ equaless ascēsionib^r eorūdē arcū in sphēra recta simul sūptis: q^a quāta est dimi- nūtū ex una parte; tanta est additio ex altera. Licet enī arcus inter se sint equaless; ta- men quantum viuis minor est tantum recuperat aliis, et sic patet adēquatio.

Varcus ab arietū usq^r ad finē viginis i^t sphēra obliqua/ minūtū ascēsioēs su- bēa obliqua/ minūtū ascēsioēs su- sūp^r ascēsioēs eozde^r i^t sphēra recta. **C**lōc quinta regula assignari potest. **C**arcus succedentes arietū ad finē vsc^r virginis i^t sphēra obli- 28 qua minūtū ascēsiones suas supra ascēsiones corundē arcū in sphēra recta, et arcus librē succēdē- tes in eadē sphēra obliqua ad finē vsc^r pisicū/ augent ascēsiones suas supra ascēsiones corundē in sphēra recta: adiectum est ad finē vsc^r virginis, vt finē vel quātūlūcūs exclusum intelligamus, nā si totū/absolutū arcū ab arietū initio ad calcē/et in calce virginis repertū ceperis/ ipsum in vtraq^r sphēra equum esse compertis, consimiliter et totū/absolutū arcū ab initio chelarū ad finē pisicū repertū, est enim vterq^r et vtrinq^r 180 gradus, vt numerū ratio in vtraq^r sphēra demonstrat. Et hoc pa- cto de arcibus arietū librē succedentibus/ vt totus aries oblique sphēre minor aſcēdēt ab arie- te recte/ et chele sphēre oblique aſcēdēt superāt chelas recte/ et hoc pacto de taurō et scorpiō, de ge- minis et sagittario, cancro, capricorno, virgine et pisicibus, in vtraq^r sphēra adiunītē sumptū compa- rataq^r dicatur. Quod autē subdit auctor, quantum minūtū arcus arietū oblique sphēre iūp̄a ascē- siones arietū recte, tantum addit libra eiusdem sphēre supra ascēsiones librē recte, et corolarium quod inde intulit/ ascēsiones sc̄s arietū et librē oblique sphēre simul iunctas/ ascēsionibus arietū et librē sphēre recte simul pariterq^r sumptū equari, et summatim singulos quosq^r duos arcus equaless et oppōsitos sphēre declīu/ simul iunctos; cōsimilibus correspōndentibusq^r arcub^r sphēre recte simul iunctis/ aſcēdētō equari, tabularum ascēsionum numeri declarant.

In sphēra enī recta/ ascēsio arietū est gradus 27 et minuta 54, et eiusdēcarietis in sphēra obliqua 29 ascēsio est gradus 14 et minuta 50, et ascēsio librē in sphēra recta/ ex q̄rtā pccētēt et eius corre- sio/eqat arietū ascēsionis recte, erit ergo gradus 27 et minuta 54. At vero ascēsio librē ex tabula ascē- sionum obliquarū repertū est gradus 40 et minuta 58, minor est ergo ascēsio arietū sphēre oblique ascēsione eiusdem in sphēra recta/ gradibus 13 et minutis 4, et ascēsio oblique librē maior est eiusdēc ascēsione recte, utidem gradibus 13 et minutis 4, vco enim ascēsionem rectam/ ascēsionem sphēre recte, ergo quantū minūtū ascēsio oblique totius arcus arietū super ascēsionē eiusdem arcus rectā, tantum addit totius librē ascēsio oblique/ super eiusdem librē ascēsionem rectā. **E**t cum arietū et librē ascēsiones recte simul iuncte sint gradus 55, et minuta 48, arietū autem et librē sphēre oblique cō- 30 similiter ascēsiones simul iuncte sint gradus 55 et minuta 48, perspicuum ergo est, oppositorum arcū ascēsiones obliquas simul iunctas/ eozundē arcū ascēsionibus rectis simul iunctis/ equari: nec discernim vnum erit, si precisa numerūratio desideratur: vt adiecta formula declarat.

Aries	27 54	14 50	C lōc qualitatē ratio in oībū arcibus se demōstrat; et in quo- liber climate. Attame solū hic vnā tabulā septimi climatis posuitur,
Libra	27 54	140 58	et ad latitudinē regionis nostrę, et qua oībus q ^b auctor adducit, auſſa- cere possumus, est enī in alijs cōsimile. Læuant tamen ab acītē gradū- ducta in hoc vltimo commentario, per ascēsiones tabulis alphonsinis adiectas numerādo perquirere, 31 nam prēcise non sunt: sed potius per tabulas ascēsionum Ioannis nurembergi vblībēt, et in omnī al- tudine poli, quē sexagesimū gradum non transcendit, placitum fuerit/ computent.
C Regula quidē in sphēra obliqua, q ^b quilibet duo arcus zodiaci equaless/ et eequaliter distantes ab alterutro punctorum equinoctialium, equaless habent ascēsiones.			
C Ex predictis etiam patet, q ^b dies naturales sunt inēqualess. Est enī dies naturalis/ re- uolutio equinoctialis circa terram sc̄mēt cum tanta zodiaci parte/quantam interim sol petrāt motu proprio contra firmamentum. Sed cum ascēsiones illorum arcū sint inēqualess, vt patet per pdicta, tam in sphēra recta q ^b obliqua; et penes additamēta illa- rum ascēsionū considerentur dies naturales; illi denecessitate crūt inēqualess in sphē-			

ra recta propter unica causam scilicet propter obliquitatem zodiaci in sphera vero obliqua, propter duas causas; scilicet propter obliquitatem zodiaci et obliquitatem horizonis obliquum.

VI

Tertia solet assignari causa eccentricitas circuli solis.
32 **C**um subiungit sexta regulari suo ordine venit. **I**n sphera obliqua libet duo arcus zodiaci equalis et insphaera obliqua libet duos arcus zodiaci equales et a punto equinoctiali verni equalitates; equalis habet ascensiones: ita quoque et arcus equalis a punto equinoctiali autunni equalitates: ut ex ascensionibus ex tabula quodam ascensione obliquarum cognitis subiecta formula demonstrat.

15	20	15	20
14 50	Aries	36 58	Lancer.
14 50	Pisces	36 58	Sagittarius.
18 51	Taurus	40 57	Leo
18 51	Aquarius	40 57	Scorpius
27 26	Gemini	40 58	Virgo
27 26	Capricornus	45 58	Libra.

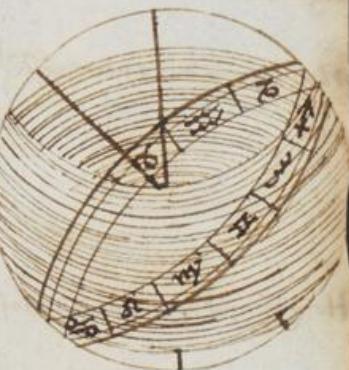
- a. i. horizonte

33 **D**ies autem naturalis est reuersio solis a contactu finitorum ad contactum eiusdem. **H**oc est: est reuolutio equinoctialis semel circa terram acutam zodiaci particulas quantam sol interi motu proprio contra primum motum incedens pertransiit: et hoc pacto, ut de horizonte dictum est: de meridiano censemendum esset. **C**um sit ut dies naturales adiunxit in duratione equaliter in duas in diversis finitorum situibus: et hoc quidem facit ascensionem equinoctialium huiusmodi particulis a sole diurne; sed motu quidem proprio peractis unequalitas: ut verbi causa: si in sphera recta sol in finitorum contactu primam notam primum arietem punctum subiret; et in tempore diurno revolutionis motu proprio primum arietem gradum cōsideret; facta una equinoctialis revolutione cum primo arietem punto manifestum est solem nondum contactum horizontis contingere; uno gradu logius elapsu progressuque; sed ultra illam equatoris revolutionem prius quam sol contigit horizontem annus arietis gradus ascendit; quo cum coascendit equatoris 55 minuta: quare dies illa naturalis continetur horarum equinoctialium 24: minuta 3: et secunda 40. **V**olo enim equinoctiale horam, spacium in quo continetur et regulariter 15 gradus equitoris ascendunt: et si in hora 15 gradus equitoris ascendunt, in minutis tribus et secundis horae 40 minutis equitoris 55 ascendunt necesse est. **S**ed esto, ut die trigesima ab hac sol (dui diurne circufertur) motu proprio trigesimum arietis gradus interi describat; prius ergo sol orizonte rursus assequi valeat, una iam equitoris revolutione peractis superit adhuc trigesimi gradus arietis accedit, quo cum ut ex tabula ascensione 55 recitarum cognoscatur, coascendit minutus equatoris 57: quare diei illius equinoctialis ascensio continet gradus 360 et minutus 57, hoc est completa revolutione et minutus 57, quibus quidem equatoris ascensionibus respondent equalis; equinoctialesque horae 4: minuta 3: et secunda 4: erit itaque haec naturalis dies nunc in sphera recta reperta; altera prius in eadem sphera inuenta 8 secundis priorum.

35 **S**ed in septimo clima, ubi latitudo est gradus 48, dies naturalis precedenti priori respondet sequitur breviorque et sub equatore: noctiales horas continet 24; minutum unum, et secunda 52. **M**ercede septimi climatis naturalis dies arietis brevior est, quam sub equatore: nam ea in latitudine septimi climatis solus continet mora revolutionis equitoris semel et minuta 28: sub equatore autem dies eadem horam complete revolutionis equatoris semel et minuta 55 complectit; et precedenti posteriori die sunt dies naturalis septimi climatis respondens equinoctiales horas continet 24; minutum duos, et secunda 8: quapropter iterum dies naturalis eiusdem gradus in septimo clima, quam sub equatore contractior regta est: sunt ergo haec naturales dies; tu in eodem horizontis situ, tum in diversis, varijs atque inequalibus: et ita quilibet dierum naturalium inequalitatibus et differencias habentibus fuerint; ex tabulis peruestigare licet: et huiusmodi dierum inqualitatibus, mox verius ascensionem, zodiaci obliquitas (quae admodum vult autor) in sphera recta in causa est: in sphera autem declinata zodiaci et horizontis obliquitas, quibus additur circuli solem deferentes eccentricitas: sed de his hactenus.

Contrairem etiamque sol tendens a primo punto capricorni per arietem usque ad primum punctum canceris, raptu firmamenti describit 180 parallelos: qui eni parallelis, et si non oino sint circuli, sed spires; cum tam non sit in hoc errore sensibilis; in hoc vis non constituantur, si circuli appellentur; de numero quoque circulorum sunt duo tropici, et unus equinoctialis. Itē, iam dictos circulos describit sol raptu firmamenti; descendens a primo punto canceris per libram usque ad primum punctum capricorni. Et isti circuli dierum naturalium circuli appellantur. Arcus autem qui sunt supra horizontem sunt arcus dierum artificialium: et arcus qui sunt sub horizontem sunt arcus noctium artificialium. In sphera igit recta, cum horizon spherae recte transcat per polos mundi, dividit omnes circulos istos in partes duas. Unde tanti sunt arcus dierum, quantum sunt arcus noctium, apud existentes sub equinoctiali. Unde patet, quod existentibus sub equinoctiali, in qua cumque parte firmamenti sit sol, est semper equinoctium. In sphera autem declinata horizon obliquus dividit solum equinoctiale in duas partes duas. Unde quando sol est in alterutro puncto equinoctiali, tunc arcus diei equalis arcui noctis, et est equinoctium in universa terra. Omnes vero alios circulos dividit horizon obliquus in partes inaequales, ita quod in omnibus circulis, qui sunt ab equinoctiali usque ad tropicum canceris, et in ipso tropico

c. iiiij,

Liber

cancri maior est arcus dici q̄ noctis; id est arcus sup horizontē q̄ sub horizonte. Unde in toto r̄p̄q̄ sol mouet a principio arietis p̄ cārū v̄sc̄ i finē v̄ginis; maiorāt dies supra noctes; et tāto plus q̄to magis accedit sol ad cārū; et tāto min⁹ q̄to magis recedit. Ecōuerso aut̄ se habet de dieb⁹ et noctibus; dū sol est i signis australib⁹. In oīb⁹ alijs circulq̄s sol describit inter eq̄noctualē et tropicū capricorni; maior est circulus sub horizonte, et minor supra; vnde arcus dici est minor q̄ arcus noctis. Et scđm proportionē arcuū/minorantur dies supra noctes; et quanto circuli sunt propinquiores tropico h̄emali; tanto magis minorantur dies. Unde videtur, q̄ si sumantur duo circuli eque distantes ab eq̄uinoctiali ex diversis partibus; q̄tus est arcus dici in uno/tantus est arcus noctis in reliquo. Ex hoc sequi videtur, q̄ si duo dies naturales sumātur in anno/equaliter remoti ab alterutro eq̄uinoctiorū in oppositis partibus; quanta est dies artificialis viiius; tanta est nox alterius, et ecōuerso. Sed hoc est quātū ad vulgi sensibilitatē in horizontis fixione. Ratio enī per adēptionē solis cōtra firmamētū in obliquitate zodiaci, verius dijudicat. Quāto quidē polus mundi magis eleuatur supra horizontē; tanto maiores sunt dies estatis, quando sol est in signis septentrionalibus. Sed est econuerso, quando est in signis australibus; tanto enim magis minorantur dies supra noctes.

Circuli diez nālū

Arcus earū

Arcus noctū artificialiū

Dies artificialis

Nox artificialis

Habitatib⁹ sub eq̄noctiali sp̄ esse
equinoctium.

obliquū horizontē; h̄ntib⁹ bis i ā
no ḡtinge eq̄noctium.

ab septentrione habitatib⁹ morā
diez artificialiū diuinorē esse
in noctū.

alias i sph̄ca sūptis duob⁹ c̄rūl utri
ab equatore eq̄distātib⁹ q̄nta q̄
dies vnḡ/tāta nox aliaq̄ cir: videt

Arcus diei i nocti artifi: p tablas
cognoscere

Horas arcus diei i nocti progr̄fci

Horā ort⁹ sol cognoscere et oras

Circuli naturalium dierum; sunt 180 circuli, qui a sole ab Egocerote ad cancerum nitente; et qui idem, 36 sole rursum a cancero ad capricornū remeante; ad motū primi mobilis describuntur.

Arcus dierum artificialium; sunt illorum circulorum partes supra horizontem relictæ. 37

Arcus noctū artificialium; sunt eorūdem circulorum partes sub horizonte destitutæ. 38

Dies artificialis; est mōra/qua sol ab ortu ad occasum tendens nostrum occupat hemisph̄erium. 39

Nox vero artificialis; mōra est a solis occasu ad ortum v̄sq̄ perdurās. Unde manifestū est; cū horizon rectus omnes circulos naturalium dierum in duo equa secet spacia (vt accepta materiali sph̄era, et eius aptato horizonte, intueri facile est) vt habitantibus sub eq̄uinoctiali circulo; dies artificialis suę artificiali nocti semper equetur; sitq̄ illis iuge perenneq̄ eq̄uinoctium.

Et vero, quibus obliquis horizon habetur; cum idē nullos dierū naturalium circulos, p̄ter equatorē, in duo equa partiatur (vt accepta materiali sph̄era, et sito vt decet finitorē, ita eb̄itur quisq; vel q̄ facillime) illis solum bis in anno cōtingit eq̄uinoctium; hoc est, dierum/noctiumq; equalitas; sole scilicet initia arietis et Chelarum occupante; quapropter sol illa puncta occupat v̄bicunq; locorum vbi oritur occiditq; facit eq̄uinoctium.

Et ab arietē ad finem v̄sq̄ virginis diurni arcus ad Lynosuram habitantibus; arcubus nocturnis 42 maiores habentur; quapropter dierum artificialium q̄ noctū illis diuturnior mōra est; dum sol illam zodiaci partē perlabiliter; et contra sito ab initio Chelarum ad finem v̄sq̄ piscium procedente; sed hec in sph̄era conspicuntur facillime.

In eadem sph̄era sumptis vtrinq; duobus circulis equatori eq̄uidistantibus; quanta est dies artificialis vniusta tantulq; mox nox alterius esse videtur; vt quanta est artificialis dies; quā sol ḡscit in primo gradu virginis; tantula nox erit sole vltimam chelarum partem tenēt; q̄ si ascensionū ineq̄ualitas differentiam facilius modicula est; vt nullum sensu disserim pariat; intellectus tamē cognito diei illius et noctis solari motu proprioq; interfit; et ascensionibus vere dijudicat.

Ad arcum artificialis diei per tabulas cognoscendū, hoc est, ad cognoscendū ascensiones arcus diurni, 44 accipe gradum solis per gnomicū instrumentū; tabulas aut suppurationes factas; et post sex signa gradus gradui solis reperto oppositi; ascensiones cōsidera; a quibus tolle gradus solis ascensiones; et superabunt relinquenterq; ascensiones arcus diurni.

Ad arcum noctis habendū; ascensiones arcus diurni tolle a 360, quę completa equatoris revolutio est, 45 et que superant ascensiones sunt arcus nocturni.

Ad horas arcus diurni cognoscendas; ipsum hoc est eius ascensiones; per 15 partire et ventient horē; 46 et si qd̄ residu i fuerit auge p̄ 60; et ḡtire per 15 et veniet minuta; et hoc pacto secunda extraheſi oportet.

Ad horas noctis habendas; subtrahe horas arcus diurni iam repertas a 24; et quod reliquā fuerit; erunt ad id tēporis horē nocturnę; vt verbi causa, solo cognoscere sole geminorum fineū tenēt; subtilitudoq; cancerū; quantus sit arcus diurnus habitantibus septimū clima; ad latitudinē 48 gradū; capio in tabula ascensionū obliquarū ascensiones finis sagittarii; quę sunt gradus 298, et minuta, 53; a quibus tollo gradus 6, et minuta 7; ascensiones scilicet repertas in fine geminorū: superātq; gradus 237, et minutas 46; arcus scilicet diurnus: quę si dividis per 15, cōputabis horas 15 minuta 5, et secunda 4. Atamen, q̄ hic dictū est, de arcu diei eq̄uinoctialis horas 15; minuta 5, et secunda 4. Ata-

pene insensibili dissidet; et que vulgi fugiat apprehensionem: pro die autem artificiali p̄portū cōcula ascensionis partis gradus interim a sole motu proprio peragrat; adiuncienda est.

Ad horas ortū solis habendā; mōra arcus noctis partire per medium, et habes quod petis. 48

Ad horas occasus habendā; mōra arcus diurni partire per medium, et hora occasus nota erit. 49

Et si dies eq̄uinoctialis horas 15; minuta 5, et secunda 4, cōmet; arcus noctis erit horē 8, minuta 8, et se- 50

cunda 56; catus medietas est hore 4; minuta 4, et secunda 28: ortus ergo solis erit hora 4, minuto 4, et secundo 28, supra median noctem: si precisionem tamen quereres, adiencia esset propter motus solis portio diurna et medietas arcus diurni est hore 7, minuta 55, et secunda 32: erit ergo solis occasus hora 7, minuto 55, et secundo 32, supra meridiem. Diem enim naturalem ameridie incipiunt astronomi; sed diei precedentis, ut verbi causa dies 10 Septembri in meridie non est dies incepit, et omnino in meridie die iudeum finit, in quo ortum undecima sibi vendicat, initium.

Astronomi die natus a meridie principi

51 **C**Si tamen horas a meridie ceptas continue ad 24 numeras; ad ortum solis habedum adijce semiarcum noctis ad duodecim; habes propteritum. At si ad duodecim usque computas; et horas per continuum numerum assignantur: ut sit ita dicatur, hora decima nona est futurum solis deliquium subducens 12 a 19; supereruntque horas 7, ergo secundum tunc computationis modum, hora septima ante meridiem esse futurum solis deliquium. Et qui diem, ut mos est Insubribus Italorum; ex occasu iudicant, nostrae computationis semidivis arcus sue diei initium monstrat: quapropter substracto a nostris horis semiarcu diurno, sensuque horas reliquuntur. Habent tamen hi et astronomi continuum ad 24 calculum: et habet hec ad astronomicam institutionem pondus, et hoc quoque de causa longiusculam immorationem protrahimus.

CHorandum etiam, et sex signa que sunt a principio canceris per libram usque in finem sagittarii, habent ascensiones suas in sphera obliqua simul iunctas; maiores ascensionibus sex signorum, que sunt a principio capricorni per arietem usque ad finem geminorum. Unde illa sex signa prius dicta dicuntur recte orienti; ista vero sex oblique.

Unde virgilius.

Recta meant; obliqua cadunt; a sydere canceris

Donec finitur chiron; sed cetera signa

Mascuntur primo; descendunt tramite recto.

Et quando est nobis maxima dies in estate scilicet sole existente in principio canceris; tunc oriuntur de die sex signa directe orientia; de nocte autem sex obliqua. Econuerso, quando nobis est minimus dies in anno, scilicet sole existente in principio capricorni; tunc de die oriuntur sex signa obliqua orientia; de nocte vero sex directe. Quando autem sol est in alterutro punctorum equinoctialium; tunc de die oriuntur tria signa directe orientia, et tria obliqua; et de nocte similiter. Est enim regula: quantumcumque breuis vel prolixa sit dies vel noctis; sex signa oriuntur de directe sex de nocte: nec propter prolixitatem vel breuitatem diei vel noctis plura vel pauciora signa oriuntur.

VII

Quod sequitur pro septima regulâ non iniuria ponit posse videtur: sit ergo hec sexta regula.

52 **I**n sphera obliqua sex signa a cancer ad finem sagittarii computata; habent ascensiones suas iunctas. In sphera obliqua signa a cancer usque sagittarium, habent ascensiones suas iunctas. Nam in tabula spherae tauri habent ascensiones suas iunctas maiores ascensiones oblique, ut verbi causa, septimi climatis, horum ascensiones iuncte sunt gradus 12, et minuta 15; illis signis reliqui.

53 **C**Quo sit, ut non ab recte signa a cancer suo initio sumentia in sphera obliqua recte orientia; a capricorno vero incepta obliqua orientia dicantur: et sole in initium canceris tenentes nobis quidem ad arcturus moributus artificiale diem longissimum esse; noctem vero brevissimum: et contra eodem hibernum solstitium tenentes diem arctissimum; noctem vero porrectissimum esse: quod hic interdiu sex signa obliqua, et noctu recte ascendunt; illis vero contra recte suo ortu diem efficiunt; et sex obliqua noctem recta vocantur obliquaque aut recte aut obliqua sunt orientia. At cum sol vernum equinoctium tenet; dies artificialis tria recte et tria obliqua surgentia continet; ascendunt enim obliquaaries tauri/gemini; recte vero/cancer/leo/ virgo: que tum interdiu ascendunt; nam quantulacunque dies seu arcta seu prolixa fuerit; sex signa interdiu surgunt; ascenduntque; et nocte itidem tria recte et tria prona cadentia tenet. Hinc bono iure sit ut tum dies artificialis sus nocti par equusque incedat; et eodem iure dum sol australis equinoctium presentem occupabat. At dum sol tauri tenet et geminos; plura interdiu recte obliqua conserendum; noctu vero coitales plura prona recte cadunt: hinc prolixorem sua nocte nobis diem efficit; itidem et dum leonem occupat et virginem: et contraria huius euexit; dum presentes scorpium ascendit et sagittarium; idem itidem aquarum atque pisces: nam hic noctes suis diebus nobis restituit protensiones. Et adiecit nobis ad arcturum habitantibus; nam habitantibus ad Aram atque capricornum; contrario euenerit modo: illis enim sex signa a capricorno incepta recte orientur; et reliqua prona. Ex his colligere promptum est sole tenente canceris fastigium; nobis diem artificiale longissimum esse; et noctem contractissimum: sole tenente capricornum; diem brevissimum; et noctem porrectissimum: sole tenente alterutrumque equinoctiorum; dies suis noctibus euadere equalis: sole vero altos circulos ybilibet circa ultraque equatoriem occupantes; dies suas noctes magnitudine excedere; aut a suis noctibus vincere; quanto plura recte orientur aut occident signa. Et dicta hec statim intelligenda se productum; ybi inter unam certi revolutionem; sol diem facit et noctem.

Et non dies longissimum brevissimum
et non equalis sunt.

Liber.

CEx his colligitur, q̄ cum hora naturalis sit spaciū temporis, in quo medietas signi peroritur in qualibet die artificiali; similiter et in nocte sunt 12 horae naturales. In omnibus autem alijs circulis, quæ sunt a latere equinoctialis, vel ex parte australi, vel septentrionali; majorantur vel minorantur dies vel noctes, secundum q̄ plura vel pauciora de signis directe orientibus, vel oblique, de die vel de nocte oriuntur:

la eq̄noctial' vel eq̄lis qd.
hora n̄al' vel inqualis

horas inqualis i die artificiali h̄c

Clēdora equinoctialis, quæ et hoc in loco hora equalis dicitur: est in qua continuo 15 gradus equinoctiales emergunt. Et has horas instrumentis horoscopis (q̄ horologia dicimus) deprehendimus. **C**lēdora vero naturalis, quæ et inqualis: est, ut definit auctor, in qua signi zodiaci medietas ascendent, 55 et harum 12 sunt in die; et 12 pariter in nocte: nam continuo et in die et in nocte sex signa zodiaci vtrilibet ascendere dimicuntur.

Ad horas inqualias cuiusvis diei artificialis habendas, quere gradum solis, quo cum diluculo exortitur, aquo 15 graduum sequentium ascensiones quere, et ille sunt primæ horæ inqualis, deinde 15 sequentium graduum constitutæ quere ascensiones, et illæ quoque erunt secundæ inqualis horæ: et hoc pacto reliquæ nascentur omnes. Et propter motum quo sol primo motu contra nititur, non nichil pauillulum addendum esset: sed id parui admodum momenti reputatur.

Ad cognoscendum quantum unaqueq; horarum inqualium continet hora equalis; cuiuscumq; vo-
lueris hora inqualis iam reperte, gradus ascensionum per 15 partire, et veniet hora equalis; et si quid residui est, auge per 60, et partire per 15, et nascentur minuta, q̄ inqualis hora supra horam equalem contineret: et si autem gradus ascensionum per 15 partiri non sustineant, augmenta gradus illos per 60, et partire per 15: surgentes minuta hora equalis, quæ inqualis hora continebat. Verbi causa, vt si oī pri-
mum gradum leonis subeat; cuius diei naturales horas ad situū parhisiensem cognoscere velim: cas-
pio ascensiones 15 primorum graduum leonis, quæ sunt gradus 20; et minuta 21; sūtq; ascensiones pri-
mæ horæ inqualis; deinde 15 graduum sequentium ascensiones, quæ sunt gradus 20, et minuta 36; et hūc in modum reliquæ inqualis horæ querentur: et quesite (diuisione per 15 factæ) in horas equalis equi-
noctiales, ut subiecta monstrat formula, redigentur.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Horæ in- quales	5	10	15	20	25	30	35	40	45	50	55	60
Ascensiones	20	21	20	36	20	33	20	25	20	33	20	21
Horæ eq̄les.	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12

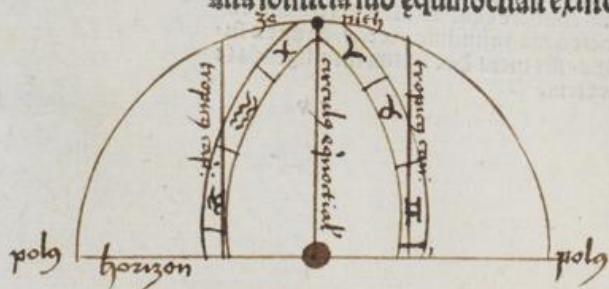
CMediocritate dierum et noctium que sit habita-
bitur in diversis locis terre. **L**ap. tertium.

Dotandum autem, q̄ illis quoru zenith est in equinoctiali circulo, sol bis in anno transfit per zenith capitum eoru: scilicet quando est in principio arietis, et in principio librae: et tunc sunt illis duo alta solsticia: quoniam sol directe transit super capita eorum. Sunt iterum illis duo una solsticia: quando sol est in primis punctis canceri, et capricorni: et dicuntur una, quia tūc sol maxime remouetur a zenithi capitum eoru. Unde ex predictis patet, cum semper habeant equinoctium: in anno quattuor habebunt solsticia: duo alta et duo una. Patet etiam, q̄ duas habent estatas, sole existente in alterutro punctioni equinoctialium: vel prope. Duas etiam habent hyemes, scilicet, sole existente in primis punctis canceri, et capricorni, vel prope. Et hoc est quod dicit Alphraganus, q̄ estas et hyemes scilicet nostres sunt illis viuis et eiusdem complexionis: quoniam duo tem-
pora, q̄ sunt nobis estas et hyemes, sunt illis due hyemes. Unde ex illis istoru versuum, Lucani patet expositio.

Deprensum est hunc esse locum, quo circulus alti-

Solstitij medium signorum percutit orbem.

Ibi enim appellat Lucanus circulum solstitij alti equinoctiale: in quo contingunt duo alta solsticia sub equinoctiali existentibus. Orbem signorum appellat zodiacum: quem

mediū, id est, mediatur, hoc est diuisū in duo media: equinoctialis percutit, id est diuidit.
Cillis etiā in anno contingit, habere quattuor umbras. Cum enim sol sit i alterutro pūctorum equinoctialium, tunc in manu iacitur umbra eorū versus occidente, in vespere ecōuerso. In meridiā vero est illis umbra perpendicularis: cum sol sit supra caput eorum. Cum autem sol est in signis septentrionalibus: tunc iacitur umbra eorum versus austrum. Quando est in australibus: tunc iacitur versus septentrionē. Illis autem oriuntur et occidunt stellę quae sunt iuxta polos: sicut et quibusdā alijs habitantibus circa equinoctialem. Unde Lucanus sic inquit.

Tunc furoz extremos mouit rhomanus horestas,
Larmenosq̄ duces; quorum iam flexus in austrum,
Ether non totam mergi tamen aspicit arcton,
Lucet et exigua velox ibi nocte bootes.

Ergo mergit et parū lucet. Itē Quidius de cadē stella.

Linguitur oceano custos erimathidos yrse

Equoreasq̄ suo sidere turbat aquas.

CIn situ aut nostro nūc occidūt istę stelle. Unde virgilius.

Hic vertex nobis semper sublimis: at illuin

Sub pedibus styx atra videt manusq̄ profundi.

Et Lucanus.

Aris inocciduus gemina clarissimus arcto.

CItem virgilius in georgicis sic inquit:

Arctos oceanu metuentes equore mergi.

Chęc littera clara est, et huius situs incole leguntur esse Ichthyophagi ethiopū populi, Strabone auctore solis pisibus aluntur. est enim ichthys greca locutione pisces. Si enī, vt tradūt geographi, eo rūq̄ pecorū pisibus vescuntur: et pecorū carnes alimento pisibus prebent. domicilia ex ossibus ceterū et ostreorū cōcis magna ex parte faciunt, prebent enim costē trahitū ysum et maxille portarū et vertebra in ysum martiariorū, quibus pisces subigūtur) yentunt, et eos ad solem assitant. Horestes feruntur Ichthyophagi populi, populi ad austrum, ultra quos ea ex parte non cognoscitur habitat regio. Carnmania regio Larmania indoru regio, contermina Persis, vasta deserta cōtinens: solum ē habet auriferum / argenti / Cris / minii / fossiles venas / montes arsenici et salis. Larmanica yitis racemum bicubitalē facit; nemo coquuntur yorem; qui prius hostie caput suo regi non obtulerit.

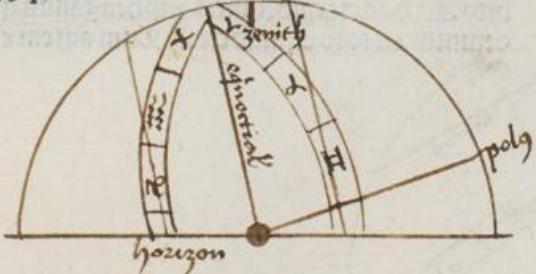
Corum quorum zenith est inter equinoctialem
et tropicum cancri. L. ap. quartum.

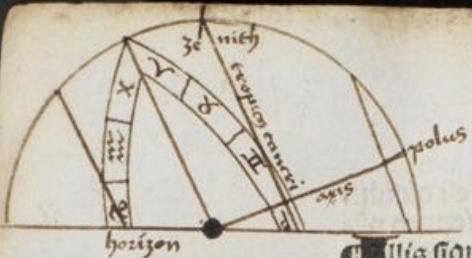
Chis autē quorum zenith est inter equinoctialem et tropicum cancri: contingit bis in anno, q̄ sol transit per zenith capitū eorū, quod sic patet. Intelligatur circulus parallellus equinoctialis transiens per zenith capitū eorum: ille circulus intersecabit zodiacum in duobus locis eque distantibus a principio cancri. sol igitur existens i illis duobus punctis transit per zenith capitū eorum. Unde duas habent estates, et duas hyemes: quatuor solsticia, et quattuor umbras, sicut existentes sub equinoctiali. Et in tali situ dicunt quidam arabiam esse. Unde Lucanus loquens de arabibus yementibus rhomam in auxilium Pompeio, dicit.

Ignotum vobis arabes yenistis in orbem,
Umbras mirati nemorum non ire sinistras.

Quoniam in partibus suis quandoq̄ erant illis umbras dextre: quandoq̄ sinistre: quandoq̄ perpendiculares: quandoq̄ orientales: quandoq̄ occidentales: sed quando venerant rhomam citra tropicum cancri: tunc semper habebant umbras septentrionales.

Ccepta materiali sphera aptatoq̄ vt decet horizonte littera peruta, claraq̄ apparet, huius situs incole dicuntur esse Bragmane et Arabes. Attamē Arabia triplex est si ytolemeo credim⁹: prima Pe- treaq̄ Syri et Palestine indecadiat. Secunda deserta: q̄ Adesopatamē et Babilonię cōtermia est. et hec due citra cancrum sitę sunt. Tertiavero Arabia felix: Persis maris rubro adiacens: cui pars equatoris et tropico cancri non parua interiaceat media: de qua sola autor ex Lucano intelligit, et turiferatio est in qua ciuitas Saba / Sabci populi.

Liber

¶orum quorum zenith est in tropico cancri.
Cap. quintum.

Illis siquidem, quorum zenith est inter tropicum cancri, contingit, & semel in anno transfit sol per zenith capitum eorum: scilicet, quando est in primo puncto canceris, et tunc in una hora dicitur totius anni: est illis umbra perpendicularis. In tali situ dicitur Syene ciuitas. Unde Lucanus: umbras nusquam flectete Syene. hoc intellige in meridie viii dicitur, cuius umbra mane porrecta occidentalis est orientalis: et per residuum totius anni latetur illis umbra septentrionalis.

Capta, ut deceat, horizonta: et facile, quod dicit autor, intuebere. huius situs pars Egypti ponitur.

Syene iuxta Egypti prouinciam thebaeos principium: illic enim antiquae centum portarum thebeae fuisse 60 perhibentur. Situs syene incole triumbres sunt, tresque in anno umbras habent: mane dum sol tenet estuum solstitium occidentales: in meridie aut nullas aut perpendicularares: vesperi autem orientales. In residua vero anni particula matutinas et serotinas altrorsus: meridianas, autem penitus septentrionales habent.

¶orum quorum zenith est inter tropicum cancri
et circulum arcticum. Cap. sextum.

Illis vero, quorum zenith est inter tropicum cancri et circulum arcticum; contingit, & sol in semipiternum non transit per zenith capitum eorum, & illis semper iacit umbra versus septentrionem. Talis est situs noster. **P**otandum etiam, & ethiopia vel aliqua pars eius, est circa tropicum cancri. Unde Lucanus.

Ethiopumque solum, quod non premeretur ab ylla,

Significari regione polyni poplite lapsu,

Culuma curuauit procederet vngula tauri.

Dicunt enim quidam, & ibi sumitur signum equinoctiales pro duodecima parte zodiaci, et pro forma animalis; quod secundum maiorem pte sui est in signo quod denominatur taurus, cum sit in zodiaco secundum maiorem sui partem; tamen extedit pedem suum ultra tropicum cancri, et ita premit ethiopiam, licet nulla pars zodiaci premit eam. si enim pes tauri de quo loquitur autor, extenderetur versus equinoctialem; ut esset in directo arietis vel alterius signi; tunc premeretur ab ariete vel virginem, et aliis signis; quod patet per circulum ad equinoctialem paralellum circumductum per zenith capitum ipsorum ethiopum; et arietem et virginem, vel alia signa. **S**ed cum ratio physica huic contrarictur, non enim ita essent dignata, si in temperata nasceretur habitabili. Dicendum, & illa pars ethiopiae de qua loquitur Lucanus est sub equinoctiali circulo; et & pes tauri de quo loquitur, exteditur versus equinoctialem. Sed distinguitur tunc in signa cardinalia et regiones. Nam signa cardinalia dicuntur, duo signa, in quibus contingunt solsticia, et duo in quibus contingunt equinoctia. Regiones autem, appellantur signa intermedia. Et secundum hoc patet, & cum ethiopia sit sub equinoctiali, non premitur ab aliqua regione, sed a duabus signis tantum cardinalibus, scilicet arietem et libra.

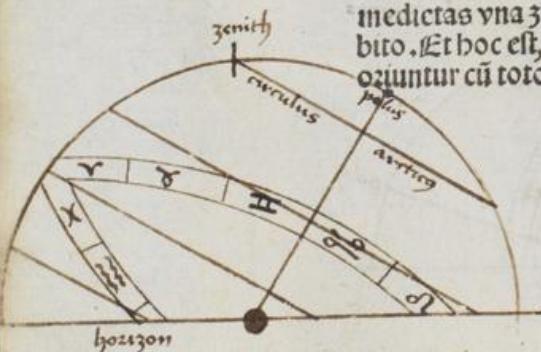
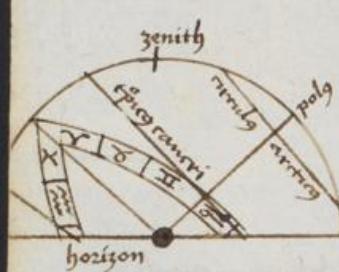
Captato, ut oportet, horizonte: cogniti facilis est littera. huius situs est, yniuersa, que descripta est, Europa, et Africæ, Asiaque plurimum.

Quod autem ethiopas sub equatore sitos putat: Ptolomeo consentit; qui illuc Ichthyophagos sitos esse commenimitt.

¶orum quorum zenith est in circulo arctico.
Cap. septimum.

Illis autem, quorum zenith est in circulo arctico, contingit, in quolibet die et tempore anni; & zenith capitum eorum est idem, cum polo zodiaci, et tunc habent zodiacum sive eclipticam, pro horizonte. Et hoc est, quod dicit Alphraganus, & ibi circulus zodiaci flectitur supra circulum hemisphaerij; sed cum firmamentum continue mouetur, circulus horizontis intersecabit zodiacum in instanti: et cum sint maximi circuli in sphera, intersecabunt se in partes egales. Unde statim medietas una zodiaci emergit supra horizontem, et reliqua deprimuntur sub horizonte subito. Et hoc est, quod dicit Alphraganus, & ibi occidunt repente sex signa, et reliqua sex orientantur cum toto equinoctiali. Cum autem ecliptica sit horizon illorum, erit tropicus can-

Syene ciuitas

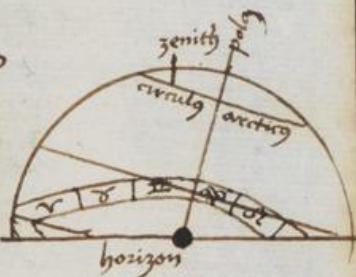

cri totus supra horizontem et totus tropicus capricorni sub horizonte; et sic sole existente in primo puncto cācri: erit illis una dies viginti quatuor horarum, et quasi instantes pro nocte quia in instanti sol transit horizontem et statim emergit: et ille contactus est pro nocte. Econuerso contingit illis sole existente in primo puncto capricorni. Est enim tūc illis una nox 24 horarum, et quasi instantes pro die.

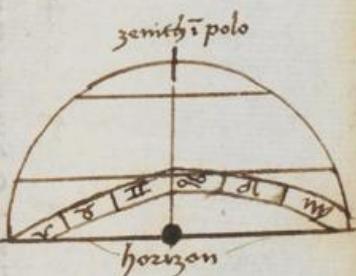
Directo aptatoꝝ, ut factu facile est finitore, littera p̄spicua est. ex p̄tholomei cosmographia nullos huīus situs incolas compērimus. viciniora enī illi circulo eius ex descriptione compērimus Orchades insulas, insulam Tyle, etiam rāmen Orchades a boreo circulo gradib⁹ 4 et minutis 49. Tyle autem pauculum viciniora stat gradibus 2 et minutis 54. Attamen iūiores eodē sub circulo insulas, iūitos locant: sed nomīnum ineptitudo facit ut in exp̄essa maneat.

Tyle. et Orchades insulae.

Quorum zenith est inter circulū arcticū et polū mundi. Cap. octauum.
Illi autem, quorū zenith est inter circulū arcticū et polū mundi arcticū; contingit, quod horzon illorū intersecat zodiacū in duob⁹ punctis equidistantibus a principio cācri: et in revolutione firmamentū contingit, quod illa portio zodiaci intercepta, semper relinquitur supra horizontem. Unde patet, quod illi sol est in illa portione intercepta; erit unus dies continuus sine nocte. ergo si illa portio fuerit ad quantitatē signi unius; erit ibi dies continuus unius mēsis sine nocte; si vero ad quantitatē duorum signorum erit duorum mensurā: et ita deinceps. Itē, contingit eisdē, quod portio zodiaci intercepta ab illis duobus punctis equidistantibus a principio capricorni, semper relinquitur sub horizonte, unde cum sol est in illa portione intercepta, erit una nox sine die, breuis vel magna secundum quantitatē interceptae portionis. Signa autē reliqua, quae eis oriunt et occidunt, prepostere oriunt et occidunt. Unū preposterg, sicut taurus ante arietem, aries ante pisces, pisces ante aquarium: et tamen signa his opposita oriuntur recto ordine, et occidunt prepostere, ut scorpius ante libram, libra ante virginem; et tamen signa his opposita occidunt directe; illa scilicet quae oribantur prepostere, ut taurus.

Directo horizonte litteram intelligere per̄g facile est, quae in hoc situ habeantur geographi tacent. assuerant tamen nonnulli mare gelatum, arctosq; populos illuc degere.

Zenith quorum zenith est in polo arctico. Cap. nonum.

Illi autē quorū zenith est in polo arctico; contingit, quod illorū horzon est idē quod equinoctialis. Unde cū equinoctialis intersecet zodiacū in duas partes eūales, sic et illorū horzon relinquit medietatem zodiaci supra, et reliquā infra. Unde cū sol decurrat per illā medietatem, quae est a principio arietis usq; in finē virginis; unus erit dies continuus sine nocte, et cū sol decurrat in illā medietate, quae est a principio libri usq; in finē piscaū, erit nox una continua sine die. Quare et una medietas tolius anni est una dies artificialis; et alia medietas est una nox. Unde totus annus est ibi unus dies naturalis. Sed cū ibi nunq; magis 23 gradibus sol sub horizonte deprimat, videb⁹, quod illis sit dies continuus sine nocte. Hā et nobis dies dicitur ante solis ortū supra horizontem. Hoc autem est cū ad vulgarē sensibilitatē. Hō enim est dies artificialis, quantum ad physicā rationē, nisi ab ortu solis, usq; ad occasū ei⁹ sub horizonte. Ad hoc iterū, quod lux videt ibi esse perpetua, quoniam dies est, anteq; sol levē super terrā, per 18 gradus, ut dicit P̄tholomeus. Alij vero magistri dicunt 30. scilicet per quantitatē unius signi. Dicendum, quod aer est ibi nubilosus et spissus. Radius enim solaris ibi existens debilis virtutis magis de vaporib⁹ eleuat q̄ possit consumere. Unde aerem non serenat, et non est dies.

Directo horizonte littera perspicua est. Quid autem sub polo iaceat, nondū memorie proditū est.

Dedūnsione climatum. Cap. decimum.

Imagine autē quidā circulū in superficie terre directū suppositū equinoctiali. Intelligat ali⁹ circulū in superficie terre trānsiens per orientem et occidētem, et per polos mundi. Iste duo circuli intersecant se in duobus locis ad angulos rectos spherales; et dividunt totam terrā in quattuor quartas, quarū una est nostra habitabilis; illa scilicet, quae intercipitur inter semicirculum ductum ab oriente in occidente per polū arcticū. Hec tamen illa

Liber.

quarta tota est habitabilis: quoniam partes illius propinquæ equinoctiali, inhabitabiles sunt, propter numerum calorem. Similiter partes eius propinquæ polo arctico, inhabitabiles sunt, propter numerum frigiditatem. Intelligatur ergo, una linea equidistantia ab equinoctiali, diuidens partes quartæ inhabitabiles, propter calorem; a partibus habitabilib; q; sunt versus septentrionem. Intelligatur etiam alia linea, eisdem distans a polo arctico, diuidens partes quartæ inhabitabiles, q; sunt versus septentrionem; propter frigus a partibus habitabili bus, q; sunt versus equinoctiale. Inter istas etiam duas lineas extremas, intelligatur secundum lineam parallelam equinociali; q; cu duabus diuidunt partem totalē quartę habitabilem in septem portiones, q; dicuntur septem climata. Dicitur autem clima, tam spaciū terrae per diuum sensibiliter variat horologium. Idem namque dies estius aliquātus q; est in una regione, sensibiliter est minor in regione propinquiori austro. Spacium igitur tantum, quātū incipit dies idem sensibiliter variari, dicitur clima. Hec est idem horologium cum principio et fine huius spaciū obseruatū. Horum enim diei sensibiliter variatur: quare et horologium

1. **C**lēdiū igitur primi climatis est, ubi maximi dici plixitas est 13 horarum; et eleuatio poli mūdi supra circulum hemispherii gradibus 6. Et dicitur clima dia Meroes. Initium eius est, ubi dies maiori, plixitas est 12 horarū; et dimidię et quartę vnius horae: et eleuatur polus supra horizontem gradibus 12 et dimidię et quartę vnius gradus. Et extendit ei latitudo, usq; ad locū, ubi longitudine prolixioris dici est 13 horarū et quartę vnius; et eleuatur polus supra horizontem gradibus 20 et dimidiō: qd spacium terre est 400 miliariorum.

2. **C**lēdiū autē secundi climatis est, ubi maior dies est 13 horarū et dimidię, et eleuatio poli supra horizontem 24 graduū et quartę partis vnius gradus. Et dicitur clima dia Syenes. Latitudo vero ei est ex termino primi climatis, usq; ad locū ubi sit dies plixior 13 horarū, et dimidię et quartę partis vnius horae, et eleuatur polus 27 gradib; et dimidiō: et spacium terre est 400 miliariorum.

3. **C**lēdiū tertij climatis est, ubi sit longitudine prolixioris dici 14 horarū, et eleuatio poli supra horizontem 30 graduū et dimidię et quartę vnius gnis. Et dicitur clima dia Alexandrias. Latitudo eius est ex termino secundi climatis, usq; ubi prolixior dies est 14 horarū et quartę vnius; et latitudo poli 35 graduū et duarū tertiarū; qd spacium terre est 350 miliariorum.

4. **C**lēdiū quarti climatis est ubi maior dies est 15 horarū, et eleuatio poli 41 gradus et tertię vnius. Et dicitur clima dia Rhomēs. Latitudo vero ei est ex termino quarti climatis, usq; ubi prolixitas maioris dici est 14 horarū et dimidię et quartę gnis vnius; et eleuatio autē poli 39 graduū; qd spacium terre est 300 miliariorum.

5. **C**lēdiū quinti climatis est ubi maior dies est 15 horarū, et eleuatio poli 43 graduū et dimidię; qd spacium terre est 255 miliariorum.

6. **C**lēdiū sexti climatis est ubi prolixior dies est quindecim horarū et dimidię: eleuatur polus supra horizontem 45 gradib; et duabus quintis vnius. Et dicitur clima dia Boristhenes. Latitudo vero ei est ex termino quinti climatis, usq; ubi longitudine diei plixior est quindecim horarū et dimidię et quartę vnius; et axis 47 graduū et quartę vnius.

7. **C**lēdiū septimi climatis est ubi maior prolixitas dici est sexdecim horarū, et eleuatio poli supra horizontem 48 graduū et duarū tertiarū. Et dicitur clima dia Ripheon. Latitudo vero ei est ex termino septimi climatis, usq; ubi maxima dies est sexdecim horarū et quartę vnius; et eleuatur poli mūdi supra horizontem 50 gradib; et dimidiō: qd spacium fre est 185 miliariorum.

8. **C**lēdiū autē huius septimi climatis terminū licet plures sint usq; et hō habitationes, qd tū sit, quoniam praeceps est habitationis sub climate nō pputat. His itaq; inter terminū unialē climatiū et finale eorū dē diversitas ē triū horarū et dimidię, et ex eleuatiōe poli supra horizontem 38 graduū.

9. **S**ic igit̄ patet, vnius cuiusq; climatis latitudo, a principio ipsi⁹ usq; equinociali, usq; in fine eiusdem usq; polū arcticū: et qd primi climatis latitudo est maior latitudine secundi, et sic deinceps. Longitudo autē climatis potest appellari linea ducta ab oriente in occidente eisdem distans ab equinoctiali. Unde longitudine primi climatis, est maior lo-

628 **C**limate secundi: et sic deinceps quod contingit propter angustiam sphære.

Climate interpretatur regio. Ut hic clima spaciū terræ inter duas equidistantes interceptū appellatur in quo porrectissimē diei ab initio climatos ad finem visus est dimidij horæ variatio sumptum in ea terræ ab austro ad arctum versus intercedente / quia polus boreus elevatior est graduum 50 et minutorum 30, summus atq; deßior graduum 12 et minutorum 45. Et ponuntur septem, que sua nomina ab insigni aut vrbe/aut flumine aut monte sortita sunt: quorum per ordinem hic adictra sunt nomina.

A. equinoctialis	Clima p Rhomā	f. o.	
Clima p Boreō	b. k.	Clima p Boristhenē	s. p.
Clima p Syenē	c. l.	Cli. p ripheos mōtes	b. q.
Clima p alexandriā	d. m.	R. scirculus boreus	
Clima p Rhodon.	e. n.	E polo boreo punctus subiectus.	

Et est meror Africæ ciuitas, in torrida zona circa equatoriem 10 gradibus sita. Syene prius dicta est vrbs egypti: prouincie thebaidos principiū. Alexandria/vrbs insignis africæ ab alexandro condita, et metropolis egypti. Rhodus/asiæ minoris insula, que et sui nominis in ea sitam nostræ tèpestate claram ciuitatem habet, fortiter turcarum efferos/ bellicosq; ipetus sustinētem atq; profligantem generosissime. Rhoma vrbs Europe notissima, iter italicas marime clara et insignis, olim gentium dominatrix orbisq; caput: nunc patris patriū maximū sedes atq; locus. Boristhenes eiusdem sarmatiæ magnus strutharum fluuus quartus ab istro. Riphei montes in sarmatica europa insignes sunt: perpetua niue candentes. Et ab his insignibus locis, per quæ serme climatu lineæ medie transeunt, sua nomina sortintur: que auctor potius græco sermone/g; latine expressit. Dya enim apud grecos per significat: genituos: iungit: idcirco illa in littera duobus nominibus secundū græcam formam sunt emendata, sed de his hactenus. Et climatu ex determinatione litteræ constituenda est tabula: que yuiscuiusq; climatis distantia horariam/ et poli borei in sui principio/ medio et fine et evaniones, et latitudinem climatis distantiam demonstrat, que hoc pacto.

Princi.	Medit.	Finis	Principiū	Medium.	Finis.	Stadia.
1. 10. 11.	110. 121.	110. 121.	Bra. 110.	Bra. 121.	Bra. 110.	110. 121.
12. 45.	13. 0.	13. 15.	12. 45.	16. 0.	20. 30.	5415
13. 15.	13. 30.	13. 45.	20. 30.	24. 25.	27. 30.	4900
2. 13. 45.	14. 30.	14. 45.	27. 30.	30. 45.	33. 40.	4516
3. 14. 15.	14. 30.	14. 45.	33. 40.	36. 44.	39. 100.	3733
4. 14. 45.	15. 00.	15. 15.	39. 00.	41. 20.	43. 50.	3150
5. 15. 15.	15. 30.	15. 45.	43. 30.	45. 42.	47. 15.	2625
6. 15. 45.	16. 00.	16. 15.	47. 15.	48. 40.	50. 30.	2275
7. 15. 45.	16. 00.	16. 15.				

Distantia horaria

Latitudo poliq; borei elevatione

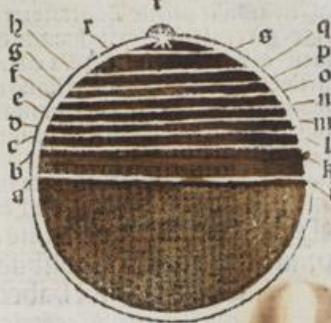
Quius linea est primi climatis: secundi, et ita deinceps. Cum itaq; de quoq; loco cuius latitudo nota est) scire desideras: cuius sit climatus: considera eius latitudinem/ et si eam reperis infra limites elevationi poli borei/ principiū et finis primi climatis addictarū, in primo climate sita est. si infra limites elevationi principiū et finis secundi est in secundo, et ita deinceps. Ut verbi causa, opto cognoscere, cuius climatis sit hierosolyma, comperto in tabula longitudinum et latitudinum, in fine cōmēti quarti cap. secundi, superius adiecta; eius latitudinem esse gradus 31 et minuta 20. et quia cōmetetur infra limites elevationi poli principiū et finis tertii climatis: cognosco hierosolymā esse in tertio climate/ et circa finem, et si respicio ad primā partem tabule/cognosco longissimam anni diem illuc esse horarum 14: et minutorum ferme 45. Immo vero, accepta ptolomei cosmographia, de vnoqq; locoru facile cognoscas cuius sit climatis. Nam ad fines locorum numeroꝝ qui in ea scribūtur/ duo prioris qui ad sinistrā vergunt/ longitudinem eorum ab occidente designant, et duoꝝ posteriores/ latitudinem ab equatore: que cleuationi poli equa esse monstrata est/ et duorū priorū prioris gradus, posterior partis gradū longitudinis, itidem duorum posteriorū prioris gradus, posteriori veoꝝ partes gradū latitudinis/ elevationis poli declarant. Sed quia tantum de climatum deprehensione sermonis protractius, non scitu indignum visdeatur, que celestia sydēa per climata transēat dignoscere: qd et p̄us apud grecos Hipparchus factitasse compertur, hinc sumentes exordium.

Per principium primi climatis transit serpens ophiuchi fere medijs.

Per medium primi climatis transit caput Engonasis et stellæ delphinis.

Per finem primi climatis transit crus Bootis/ brachium dextrum Senu nixi/ et pes dexter Ophiuchi.

Per principium secundi climatis transit eadē. Per medium secundi climatis/transit humerus dexter Engonasis/ caput serpens Ophiuchi et caput et pes sinistri Pegasi. Per finem secundi climatis/transit brachium sinistru Senu nixi/ et rostru Ligni. Per principium tertii climatis/transit eadē. Per medium tertii climatis/transit dextra manus Arcturi/ Corona Ariadnes et brachium sinistru Engonasis. Per finem tertii climatis/transit coxa sinistra Senu nixi, et pars lyre. Per principium quarti climatis/transit eadē. Per medium quarti

Clima qd hic?

Septē climatū nota et declarationes eoz.

Tabula septē climatū et eius explicatio.

Quæ sydēa celestia sup' p̄nia media et fines climatū trāscant.

Liber

ti climatis/transit pes posterior. Elices: Coxē bootis/Corona, et sinistra cora Anguiferi. Per finē quarti climatis/trāsit eadē coxa anguiferis/ūmitas fidiculē, et ala sinistra Holoris. Per principiū quītī climatis/trāsit teadē. Per mediū quinti climatis/trāsit pectus Holoris/et caput meduse. Per finē quinti climatis/trāsit hastile Bootis: extremitas alē sinistre Ligni/sinistrū brachū persei/et dexter humerus auzige. Per principiū sexti climatis/trāseūt eadē. Per mediū sexti climatis/trāsit humer⁹ simiser Arctophylacis/et crus persei dextrū/et capra Erichthony. Per finēm sexti climatis/trāsit caput arturi: genu sinistrum Engonasis/et latus sinistrum persei. Per principiū septimi climatis/trāseunt eadē. Per mediū septimi climatis/tānsit extremitas hastile bootis: extremitas clavē Engonasis/cauda Holoris/et genu dextrū persei. Per finēm septimi climatis/trāsit pes dexter Ligni; humerus sinistre persei/et humerus dexter Ophuchi. Per circulū boreum/trāsit caput parrhasie vīse: vicina polo/est extremitas caude Lygnosurē. Sed de his tanta dicta sint abunde.

Astronomici introductorij de sphera tertij finis.

Quartus liber, de circulis et motibus planetarum: et de causis eclipsiū solis et lunæ et primo, de circulis et motibus planetarum.

Lap. primum.

Dstandū, q̄ sol habet vnicū circulū p̄ quē mouet in superficie linea eclyptice; et est Eccētricus. Eccētricus quidē circulus dici, nō oīs circul⁹; sed solū talis qui dividens terrā i duas partes equeales, nō habet centrū suū cū cētro terre, sed extra. Pūctus in eccētrico, q̄ maxime accedit ad firmamentū; appellat̄ aux, q̄ interpretat̄ elevatio: pūctus vero oppositus, qui maxime remotionis est a firmamento; dicit̄ oppositū aux̄. Solis autē ab occidēte in orientē duo sunt motus; quoꝝ vnius est ei p̄ prius i circulo suo eccētrico, quo mouet̄ omni die ac nocte, s. o. minutis fere. Alius vero tardior est motus sphēre ipsius supra polos axis circuli signor̄; et est eālis motui sphēre stellarum fixarū, s. in 100 annis gradu vno. Ex his itaq̄ duobus motibus colligit̄, cursus eius i circulo signor̄ ab occidēte i orientē; per quē absindit circulū signor̄ in 365 diebus; et q̄rta vnius diei ferepter rem modicā, quē nullius est sensibilitatis. Quilibet autē planeta tres habet circulos, p̄ter sole, scilicet equantē, deferentē, et epicyclū. Equās quidē lunę, est circulus cōcētricus cū terra, et est i superficie eclyptice. Eiusvero deferēs, est circulus eccētricus, nec est in superficie eclyptice; imo vna eius medietas declinat versus septētrionē, altera versus austriū, et intersecat deferēs equantē in duobus locis. Et figura intersectionis appellat̄ draco: quoniā lata est in medio, et angustior versus finē. Intersechio igit̄ illa p̄ quā mouet̄ luna ab austro in aquilonē; appellat̄ caput draconis. Reliqua vero intersechio p̄ quā mouet̄ a septētrione in austriū dicitur cauda draconis. Deferētes quidē, et lusiterior secundū, equates, cuiuslibet planetē sūt equeales. Et est sciendū, q̄ tam deferēs q̄ equās, saturnū cētricus sol, Iouis, martis, Veneris, et mercurij sunt eccētrici, et extra superficie eclyptice, et tamē illi duo pūctū i via sunt in eadē superficie. Quilibet etiam planeta, p̄ter sole, habet epicyclū. Et est epicyclus, circulus parvus, per cuius circumferentiam defertur corpus planetē; et centrū epicyclī semper defert in circumferentia deferentis.

* **Figure circulū sub eccentricis, cuiuslibet planetē sūt equeales.** Et est sciendū, q̄ tam deferēs q̄ equās, saturnū cētricus sol, Iouis, martis, Veneris, et mercurij sunt eccētrici, et extra superficie eclyptice, et tamē illi duo pūctū i via sunt in eadē superficie. Quilibet etiam planeta, p̄ter sole, habet epicyclū. Et est epicyclus, circulus parvus, per cuius circumferentiam defertur corpus planetē; et centrū epicyclī semper defert in circumferentia deferentis.

Circulus cōcentricus, est qui terrā in duo equa partiri intellectus; centrū suū idē cū centro terre habet. centrū terre, cētrū mundi intelligimus. Circulus eccentricus, est qui terrā in duo equa parties, cēdem diametri suū cū centro terre nō habet; sed extra. Et intelligit̄ talis circulus esse superficies plana, cuius circūtro, cētrum ferentia in celo est, et eius planities ab illa circumferentia deorsum tendens, omnia subiecta secat corpora mundi. haud secusq; si lignea pilā per mediū secari intelligas, sector erit circulus. Imo vero, si media discotinuari pūctū summingas, cōtinuis duobus circulis planis hinc atq; hinc disuncta intelligas. Hoc pacto cōcentricos eccentricū i diametris auctoris circulos, intelligere oportet. Superficies eclyptica, plana esse intelligis; et eadē esse superficies ab eclyptica p̄ subiectos celestes globos, elemētag; et terrā porrecta, cuius circumferentia est linea eclyptica, retia eccentrici, et centrū est cētrum mundi; et ab eclyptica octauē sphēre dicta intelligas. et cibis sum̄ est illa eclyptica superficies ab octauo celesti globo quasi mundi sector.

Circulus eccentricus solis, est cuius circumferentia, ppria deferētis revolutioē. Pūctū immū centrū solis in superficie eclyptica describit̄, et circulus semper est pars superiadē diametris eclypticae; et cōtinuet̄ eius circumferentia cētrū corporis solarii revoluti. tro, et eccentricus. Absis summa eccentrici solis, est pūctus circuli eccentrici solis a terrae eccentrici cōferenti motu. Absis autē tina dicitur eiusdem eccentrici pūctus terre, ppinq; tia absis tina sumus. Absis summa solis, ab auctore aux, et absis tina, oppositū augis noctis, minatur. Sol motu pprio regulariter sup centrū eccentrici, circumferētia eius minuta 59 et secunda 8 feret quotidie absoluīt: quem etiam per accidens segnis, pigrasq; suomotu octaua sphēra secum segniter rapit, quērōt, et per admodum primus cēlestium mobilis globus, sua vertigine omnes sibi concētricos. subiectos globos secum oxyssime, et rapidissimeq; contorquet, et per fert.

III liber

Aux

Qd cōtrig cōcentricus, et eccentricus.

Icie sol eccentricus

*aux
Absis summa et tina eccentrici solis.*

Duf motu solis